

שמאי פרק ראשון נדה

עין משפט נר מצוה

פ"א מ"א פ"ט מהלכות
אסורי ביאה ה"ה ספנה
לאין קיא:

תוס' הרא"ש

קא חזיא בעונות מאי
[פירש"ן] מי אמרין דדוקא
נקט שלשה עונות אבל
ראתה אחר עונה מטמאה
מעת לעת דאע"ג דלא הגיע
זמנה כיון שראתה שלשה
פעמים חשיבין לה כהגיע
זמנה הליך אם ראתה אחר
ג' עונות דייה שעתה כר'
אליעזר אבל אם ראתה אחר
עונה מטמאה מעת לעת
אע"ג דלר' אליעזר לא אמר
אלא בהעברה ראשונה ה"ה
נמי דרייה שעתה אף בשניה
עד שתחזוק או כר' או
כרשב"ג ואע"ג דרישא ר'
היא [ספאן] כרשב"ג דאי
כיון דאילו חזאי בטונה
היה מדמה לה להגיע זמנה
כי חזאי בהפסקה נמי כיון
דחזי זמני חזאי בהפסקה
איגלאי מילתא לר' ושנוי
וסת חזי מילתא וספאן
מטמאה מעת לעת שאין זו
צריכה להתחזק בדמיה או
דלמא הדרה לקדמותה
וצריכה להתחזק אחר
הפסקה בשתי ראיות
בכתולה והיא דנקט ג'
עונות לרבותא נקט דאע"ג
דראתה ב' פעמים לג' עונות
לא הויה חזקה לר' והו'
להלמודא אמאי חזיק
אידעין לימיר רישא ר'
וסיפא רשב"ג הלכך נראה
לפרש דאתיא רישא וסיפא
כר' ובכל מקום שצריכה
חזקה באותה ראייה שהיא
מתחזקת בה דייה שעתה
בראייה דהפסקות כמו
בראיות ראשונות ואינה
מטמאה מעת לעת עד
שתחזוק והפסקה ראשונה
בכלל ההפסקות היא וה"ה
דהוה מצי למיחזי בהגיע
זמנה ועוד עברו: **בתם**
שבין שניה שלישיות. תי'
דפליגי אליבא דר' דלית
הלכתא כוותיה דהוה להו
לפלוגי אליבא דרשב"ג בין
שלישית לרביעית ושם
משום דשמעתין כר' נקט
בין שניה שלישית ונפקא
מינה לרשב"ג בין שלישית
לרביעית:

קחזיא בעונות מאי. פרש"י למציעא ליה אי חזיא לסקוף ל'
שלאחר הפסקת ג' עונות ראשונות אם מטמאה מעת
לעת לכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא
כהגיע זמנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דלזין דיה שעתה
אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו

עליה שלש עונות שניות דיה שעתה
כר"א ואע"ג דלא חזינן דמיירי ר"א
בעונות שניות אללא בעונות ראשונות
מיהו מודה לדיה שעתה בשניות [עד
שתחזוק] או כרבי או כרשב"ג ואע"ג
דרישא רבי היא סיפא רשב"ג דלרבי
ג' כי חזיא לסקוף עונות שאחר הפסקת
שלש עונות (ראשונות) מטמאה מעת
לעת ודמילא להגיע זמנה לראות וכי
חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות
נמי מטמאה מעת לעת לכיון דתרמי
זימני חזיא בהפסקה איגלאי מילתא
לרבי דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס
שאין זו צריכה להתחזק בדמים ולפי'
זה הא דתניא (לעל דף ט: ו) וקנה שעברו
עליה שלש עונות שניות דליה שעתה
אחיא דלא כרבי דלרבי מטמאה מעת
לעת כאלו חזיא לסקוף עונה וכן פ'
רשב"ג בפירק אחרון (דף סה.) ואין
נראה דלא היה להש"ס להסתפק בזה
והיה לו (ט) לפסוק מדרישא רבי סיפא
נמי רבי וחזיא לסקוף עונה נמי דיה

שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכן נראה דלפילו מטמאה
מעת לעת כי חזיא לסקוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות
כהפסקת שלש עונות שניות דהויה מסולקת בדמים דיה שעתה אפילו
לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות (ו) ואין חילוק בין לא הגיע זמנה
לראות לזמנה [וקנה] והיא כבימת דוקנה נמי רבי היא ו"ע בהגיע זמנה
לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרין דיה שעתה
כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה
שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישיות דהויה רבותא טיפא מנבל הגיע
זמנה לראות אין להוכיח דאפילו ראתה סוף שלש עונות שניות מטמאה
מעת לעת דמזינו למימר דמשום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה
לראות דאפילו הכי מטמאה בשלישית מעת לעת:

ברוב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה
שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבשם הוא ולא
גרסינן ליה אללא ה"ג מני רבי היא ומוכח מרישא מתינותק שלא הגיע
זמנה לראות דקתני שלישית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתי
זימני היא חזקה ובהיה דמיתחזקה לא נשמתה מעת לעת דלילו
לרשב"ג עד ראייה רביעית לא הויה ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה
לראות שניה מטמאה מעת לעת אחי ככולי עלמא דבראייה ראשונה
הוחזקה כדתנן במה אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' וממתינן
ע"כ אחיא כרשב"ג דבפרק הבא על יצמתו (בימות דף סד:) אמרין
וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא
ועוד אי מסיפא דייק ורישא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי
וא"ת דהבא אמר דבהיה ראייה דמחזוקין לה לא נשמתה מעת לעת
ובפרק אלו הנשרפין (סנהדרין דף פא:) גבי מי שלקה ושנה אמר (א) דלזין
עצירות מחזקות אחר שעבר שתי עצירות מיד כונסין אותו לכיפה
אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהוחזק לעצירה מה לנו להמתין עד
שיעבור פעם שלישית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה
אחר שהוחזקה לראות: **רבי** יוחנן אמר שהור. משמע הא כתם
שאר שלישית טמא דהיינו כרבי ובשלהי פרק הבא על יצמתו (בימות
דף סד:) אמר ר' יצחק בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה לראות
כו' כרבן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' יצחק סומקא לאו בר
סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אצרייתא דלעיל דאתא כרבי:
וכי

דחזיר בלא הגיע זמנה לא מצי למיפרך ליה דאיכא למימר בהיה
אליעזר. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: והא לאחר שנוכר קאמר
סבר לה כרבי. דלמחר בתרי זימני היא חזקה לכל דבר: **כספ** שבין ראשונה לשניה.
טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת
דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.)
טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת
דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.)

הדר קא חזיא בעונות. אחר ראייה זו: מאי דיה שעתה או מטמאה
מעת לעת מי אמרין הא דקתני בתרה ועוד עברו עליה ג' עונות
דוקא קתני עברו דלי חזיא לסקוף עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג
דלא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות

הרי היא כהגיע זמנה וכי הפסיקה
בראשונות וראתה דיה שעתה בזהיה
ראיה כר"א וכי חזיא תו לסקוף עונה
מטמאה מעת לעת ככל אשה שעברו
עליה ג' עונות דלזין דיה שעתה אללא
בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו
ג' (א) שניות וראתה דיה שעתה בזהיה
ראיה כר"א. ואע"ג דלא חזינן דקמיירי
רבי אליעזר אללא בהעברה ראשונה
מיהו מודה לדיה שעתה בשניות עד
דמתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג
דרישא רבי היא סיפא כרשב"ג דלי
כרבי כיון דחזאי בעונות הוה ממתינן
לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי
כיון דתרי זימני חזאי בהפסקה איגלאי
מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא
סילוק דמים ובשניה מטמאה מעת
לעת שאין זו צריכה להתחזק בדמים או
דילמא אי חזאי לסקוף עונה נמי כ"ש
דדיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה
ראשונה זו סילוק דמים הימה ולא
שינוי וסת יש לומר חזרה לקדמותה
וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה

בשתי ראיות כמתלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה דיה שעתה רבותא
אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרין איגלאי מילתא
דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים וטמאה בשניה מעת לעת אללא אפילו
לרבי דיה שעתה דהפסקה קמיימא לעולם בחזרת לקדמותה נדון
אותה ולא דמילא להגיע זמנה וצריכה שתחזוק בשתי ראיות וכן
מעת לעת כדקתני ואיל: (א) אמר רב גידל **פעם ראשונה.** היא הראיה
הסמוכה להפסקת ראשונה: ושניה. היא הראיה שתראה לסקוף עונה
דיה שעתה: ושלישית. אם תראה עוד לסקוף עונה: **מטמאה מעת**
לעת. והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט
כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמיימא
סילוק הואי וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה דיה**
שעתה הדר קחזיא בעונות. אחר ראייה זו: מאי דיה שעתה או מטמאה
מעת לעת מי אמרין הא דהדר תנא בתרא ראייה שלישית בהפסקה
דוקא נקט דהבא הוא דמטמאה מעת לעת דאיגלאי מילתא דשינוי וסת
הואי בהפסקתה לראות בדילוג שרי הוחזקה בהפסקות וז"ל לא
חבבת להפסקה קמיימא כדהיינה הא מחזקה בתרתי בתריתא אבל לא
חזיא לסקוף עונה הרי היא דיה שעתה דלא אחזק בדילוג ואמרין
הפסקה שניה נמי חזרת לקדמותה וכל דמיה מסולקין וצריכה להתחזק
בשתי ראיות אחת הקמוכה להפסקה שניה והשניה היא שתראה לסקוף
עונה ובשלישית טמאה מעת לעת או דילמא כולי האי לא אמרין דחזרה
לקדמותה ובהפסקה שניה דיינין לה כהגיע זמנה והפסיקה וראתה
דבהיה ראייה לחודה הוא דדיה שעתה אבל בשניה טמאה מעת לעת.
והאי דנקט תנא בשלישית ועוד עברו עליה וראתה מטמאה מעת לעת
הוא הדין נמי אם לא עברו ורבותא אשמעינן דלא תימא כל ראייה
הסמוכה להפסקה דיה שעתה אללא כיון דאיתחזק בדילוג אמרין שינוי
וסת הוא ולא סילוק דמים: **אמר רב גידל אמר רב.** ראשונה לסדר
ראיות הללו שאנו עסוקין בהן לישאל קא חזיא בעונות מאי היא
הראיה הסמוכה להפסקה שניה דעלה קיימין דיה שעתה ושניה היא
הראיה שתראה לסקוף עונה מטמאה מעת לעת. והא דתנא הפסקה
שלישית גבי מעת לעת לראות הוא דנקט כדפרישית דלא תימא כל
ראיה שלאחר הפסקה תהא דיה שעתה: **מני רבי היא.** דהא בין
רישא בין סיפא כרבי שנין לה: **אימא סיפא.** דהגיע זמנה לראות
אתאן לר"א דלמחר (א) כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה ומרישא

דחזיר בלא הגיע זמנה לא מצי למיפרך ליה דאיכא למימר בהיה
אליעזר. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעזר: והא לאחר שנוכר קאמר
סבר לה כרבי. דלמחר בתרי זימני היא חזקה לכל דבר: **כספ** שבין ראשונה לשניה.
טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת
דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.)
טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת
דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.) טמאה לרבי וזו מחזקת דמים היא וחזרינן לעיל (דף ה.)

(א) לקמן סד. כמותו מנ:
ימות ס. סד: ויחזיקו לו.
טמאה כן: פ"ג ק"א:
(ג) ע"י רש"א שפי' פי' אחר
דלא כפי רש"י, (ג) ז"ל כיון
דלי חזיא לסקוף כר' ר"מ,
(ד) ז"ל שניות, (ס) כ"י כ"י פי'
רש"י, (ט) לעיל בפירושו אחרון.
(י) כ"י כ"י, (ז) ז"ל דלזין.

הגהות הב"ח

(א) רש"י י"ה מאי דלי וכו'
אלא היכא דחזרו ועברו ג'
עונות שניות: (ג) תוס' ד"ה
קחזיא וכו' הויה לו לפשוט
מרישא:

מוסף רש"י

בתרי זימני הוי חזקה.
דלמחר במת' ימות (סד:)
נשאל לראשון ומת, לפני
ומת, נשאל לא משתא,
דמתרי זימני הוי חזקה
(בכתובות מנ: וכע"ז שו"ת
ל"א.)